

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649681933776.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

En smal Vei, ligesom hulet gjennem Fjeldet, førte os ud til en tredie Side af dette Klippeportal; nøgne Steenvægge reiste sig paa begge Sider, vi maatte op ad Stiger og Trapper for at komme til Fjeldets øverste Spids. Den første Hule kaldes: *das Wochenbett*, fordi, ulykkelige Mødre, i Krigens Tid, her bragte deres Børn til Verden. Stien snoede sig tæt ved den dybe Afgrund; vi kom over en lille Bro til et andet Fjeldparti; her var malet en stor Sax, Stedet kaldes »*Sneiderloch*«, og skal have været et Tilflugtssted for en Røverbande, hvis Anfører havde lært Skrædderprofessionen; men fik siden Lyst til at sprætte Folk op, istedetfor gamle Kjoler. For at komme ind deri og ud igjen, maatte man gaae paa Hænder og Fødder, og det havde virkeligt noget frygteligt ved sig, her i den dæmrende Aftenbelysning, at see den ene efter den anden krybe ud af det dybe Hul, høit oppe mellem to gabende Afgrunde. Her var ellers et herligt Echo, det gjentog Ordene en 6 à 7 Gange. Tæt ved ligger »*Pfaffenloch*«, en Aabning i Fjeldet, gjennem hvilken en Præst, under Religions-Forfølgelsen, blev nedstyrtet. Jeg stirrede ned i Dybet, det var fuldkommen Nat der, medens Himlen oven over, endnu stod rød af den nedgaaende sol. Før vi 107 atter kom ned, maatte vi paa Hænder og Fødder krybe gjennem »die krumme Caroline«, en meget bugtet Hule, der førte tilbage til Fjeldstien. Ingen Steder har jeg ellers seet en saadan Mængde Navne, som her i *Kuhstall*, ikke engang i »*Veviseren*« er der saa Mange! Den hele Klippehal, indvendig og udvendig, paa enhver Plet, var et broget Malerie af bare Navne; nogle vare endogsaa huggede ind og saa tjærede og indbrændte bag efter. Nogen Uleilighed har dog denne Udødelighed kostet.